Hisse Virmanı Rehin mi Ödeme mi?

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 11. Hukuk Dairesi	22.01.2026	Onama

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/3431	2026/374	TMK 954, HMK 200, HMK 370

ÖZET

Ödünç alınan paraya karşılık aynı gün davalının yatırım hesabına açıklamasız virmanlanan hisselerin rehin değil borcun ifası amacıyla verildiği, rehin iddiasının kesin delille ispatlanamadığı kabul edilerek iade davasının reddi onanmıştır.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/yatirim-hesabina-virmanlanan-hisse-rehin-mi-odeme-mi-2026-374/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2025/3431 E. , 2026/374 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 7. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2023/835 Esas., 2025/93 Karar

HÜKÜM : Esastan ret

İLK DERECE MAHKEMESİ : Susurluk 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

SAYISI : 2022/200 E., 2023/159 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

KARAR

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; davacının epilepsi hastası olan oğlunun tedavisinin Almanya'da devam edebilmesi için davacının eşinin Alman vatandaşı bir erkek ile nikah kıymak üzere para karşılığı anlaştığını, eksik kalan 3.000,00 markın davalıdan ödünç olarak alındığını, davalı istememesine rağmen borç karşılığında bir miktar hisse senedinin 29.03.2001 tarihinde teminat olarak banka yoluyla davalının yatırım hesabına virman yapıldığını, borcun dava tarihinden 5-6 ay öncesine kadar ödenmediğini, bu tarihte davacının eline miras nedeniyle para geçtiğinden borcu ödeyip rehin olarak verilen hisse senetlerini iade almak için davalıyla görüştüğünü, davalının hisse senetlerini iade etmediğini ileri sürerek rehin olarak verildiği iddia edilen hisse senetlerinin veya bedellerinin iadesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; davanın zamanaşımına uğradığını, davacının 1999 yılında 21 yıl önce davalıdan aldığı borç paraya karşılık olarak 2001 yılında gönderildiği belirtilen hisse senetlerini istediğini, hisse senedi virmanının bir borcun ödenmesi vasfında olduğunu, davacının rızası dışında ses kaydını aldığını, davacının iddiasını yazılı delil ile ispatlamasının gerektiğini savunarak davanın reddine karar verilmesini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davanın ödünç sözleşmesine karşılık teminat olarak verildiği ileri sürülen hisse senetlerinin bedelinin iadesi olduğu, ancak davacının ödünç alınan paranın ödendiğini ispatlayamadığı, davanın başlangıcından itibaren dava dilekçesindeki anlatıma göre davalının davacıya ait hisse senetlerini iade etmediği şeklinde yargılama yapıldığı oysa davalının herkesin kabulüne göre 3.000,00 DM'ı davacının eline peşin olarak saydığı, bir yanda hisse senetleri 20 senede çoğalıp artarken, davalının 3.000,00 DM'ı davacıya vermeyip bu miktar hisse senedi aldığında ve 20 sene beklediğinde elde edeceği kazanç miktarının dikkate alınmadığı, davalının rehin mukabili ikrazat işi ile uğraştığı iddia olunmadığı, davacının bu parayı gidip kendi istediği, davalının rehin istemediği, hisse senetlerinin davacı tarafından davalının haberi olmadan gönderildiği, davacının ve tanıkların beyan ettiği üzere borç alınan tarihte davacı ve ailesinin Almanya'ya gitme ve 20-30 sene Almanya'da kalma durumunun davacı tarafından ifade edildiği, bu halde kendisinin ailesi ile birlikte tedavi için Almanya'ya gideceği ve bu tedavinin uzun süreceği izlenimini davalı tarafta uyandıran davacının, davalının kendi istemi olmadan gönderilen hisse senetlerini borca karşılık sayarak tüketmesi ile borcun ödendiği şeklinde hareket etmesinin borç sözleşmelerinde taraf iradelerini güven nazariyesine göre yorumlanmasına uygun olduğu, davacının davalıdan alacağı olmadığı, davanın sübut bulmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekili tarafından istinaf edilmiştir.

IV. İSTİNAF

Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davacının 29.03.2001 tarihinde aldığı borca karşılık aynı tarihte hisse senedi vermesi, hisse senetlerin gönderilmesine ilişkin havalede bir açıklama olmaması, yaklaşık 20 yıl boyunca bu ödünç ilişkisi ile ilgili uyuşmazlık oluşmaması da gözetildiğinde hisse senetlerinin borcun ifası amacıyla davalıya verilmiş olduğu,

davacının, davalıdan borç aldığı tarihte davalının hesabına gönderdiği hisse senetlerinin borcun ödenmesi niteliğinde olmayıp borca karşılık rehin olarak davalıya verildiği iddiasını kesin deliller ile ispatlayamadığı, dolayısıyla İlk Derece Mahkemesinin kararının usul ve yasaya uygun olduğu gerekçesiyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiş, hüküm, davacı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Dava ve Hukuki Nitelendirme

Dava, ödünç para karşılığında teminat olarak verildiği ileri sürülen hisse senetlerinin aynen iadesi veya bedellerinin tahsili istemine ilişkindir.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Yapılan yargılama ve saptanan somut uyuşmazlık bakımından uygulanması gereken hukuk kuralları gözetildiğinde İlk Derece Mahkemesince verilen kararda bir isabetsizlik olmadığının anlaşılmasına göre yapılan istinaf başvurusunun 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (HMK) 353/1-b(1) hükmü uyarınca Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine ilişkin kararın usul ve yasaya uygun olduğu kanısına varıldığından Bölge Adliye Mahkemesi kararının onanmasına karar vermek gerekmiştir.

VI. SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle, davacı vekilinin temyiz itirazlarının reddi ile Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın HMK'nın 370/1 hükmü uyarınca ONANMASINA, aynı Kanun'un 372. maddesi uyarınca işlem yapılmak üzere dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, aşağıda yazılı temyiz giderinin temyiz edene yükletilmesine, 22.01.2026 tarihinde kesin olarak oy birliğiyle karar verildi.